

Svar (16/4 96)**Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

Indenrigsministeriet har i en cirkulæreskrivelse af 29. februar 1988 over for kommunalbestyrelser og amtsråd understreget, at offentlige myndigheder ikke i stillingsannoncer må kræve medlemsskab af en faglig organisation som betingelse for ansættelse eller fortsat beskæftigelse.

Indenrigsministeriet har endvidere i cirkulæreskrivelse af 7. november 1989 henledt kommunalbestyrelser og amtsråds opmærksomhed på, at kommuner ikke i stillingsannoncer må benytte formuleringer, der kan forstås som krav om medlemskab af en (bestemt) faglig organisation eller på anden måde forudsætte dette, idet et sådant krav er i strid med den almindelige retsgrundsætning om ligelig forvaltning.

I det omfang, ministeriet bliver bekendt med, at der er kommuner eller amtskommuner, der handler i strid hermed, vil ministeriet over for disse henlede opmærksomheden herpå.

Efter min opfattelse kan det forhold, at kommuner og amtskommuner lader stillingsannoncer indrykke i tidsskrifter, der udgives af faglige organisationer, ikke i sig selv danne grundlag for en antagelse om, at der handles i strid med lovgivningen.

og planlægningslovgivningen – findes et stort antal arealrelaterede love, der foruden planlægning samt natur- og miljøbeskyttelse vedrører f.eks. byggeri, landbrug og veje.

På planlægnings-, miljø- og naturbeskyttelsesområdet er hovedlovene:

- Lov om planlægning.
- Lov om sommerhuse og camping.
- Lov om miljøbeskyttelse.
- Lov om affaldsdepoter.
- Lov om vandløb.
- Lov om okker.
- Lov om vandforsyning.
- Lov om naturbeskyttelse.
- Lov om jagt- og vildtforvaltning.
- Lov om råstoffer.
- Skovloven.
- Lov om bygningsfredning.

Med hjemmel i disse love er der udstedt et stort antal bekendtgørelser, der nærmere udmønter lovenes bestemmelser.

Disse bekendtgørelser er opregnet i den seneste udgave af Miljø- og Energiministeriets lovregister fra 1995.

Det er en almindelig anerkendt grundsætning, at retsordenen kan regulere ejendomsrettens udnyttelse af hensyn til almene samfundsinteresser uden at komme i strid med princippet om ejendomsrettens ukrænkelighed i grundlovens § 73. Afgørelsen af, om der er tale om ekspropriation eller erstatningsfri regulering, beror på et samlet skøn, hvori indgår en vurdering af indgrebets formål, i hvilken grad indgrebet er generelt eller konkret, indgrebets intensitet, og om indgrebet angår en fremtidig eller aktuel råden.

I forhold til de ovennævnte love betyder det, at generelle, almindelige arealreguleringer ikke udløser erstatning. Som eksempler herpå kan nævnes kommunernes lokalplaner efter planloven og beskyttelseslinjer og beskyttelse af fortidsminder og naturtyper i naturbeskyttelsesloven.

Omvendt bygger de pågældende love på et princip om, at der skal ydes erstatning, når der er tale om arealreguleringer, der bl.a. på grund af deres konkrete karakter og intensitet må betegnes som ekspropriationslignende. Det gælder f.eks. fredninger i medfør af naturbeskyttelsesloven og forbud i medfør af okkerloven mod dræning af områder, der tidligere har været drænet.

Derudover indeholder flere af de nævnte love, herunder planloven, miljøbeskyttelses-

Spm. nr. S 1861

Til miljø- og energiministeren (1/4 96) af:

Hans Chr. Schmidt (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke love og bekendtgørelser der regulerer arealanvendelsen i Danmark, og redegøre for, hvilke love og bekendtgørelser der indeholder erstatningsfrie reguleringer af arealanvendelsen, og hvilke der yder erstatning?«

Svar (15/4 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Lad mig indledningsvis understrege den fundamentale samfundsmæssige betydning, spørgsmålet om arealanvendelsen har, ikke mindst for et lille, tætbeholdt land som Danmark. Det er derfor naturligt, at der – selv efter den af den tidligere regering gennemførte reform af miljø-